

شیعیان واقعی امام صادق(ع) چه کسانی هستند؟

روایاتی که از ائمه معصومین(ع) درباره علائم شیعه واقعی در کتاب های حدیثی نقل شده، بهترین معیار برای ارزیابی شیعیان است...

روایاتی که از ائمه معصومین(ع) درباره علائم شیعه واقعی در کتاب های حدیثی نقل شده، بهترین معیار برای ارزیابی شیعیان است، بگفته اند، که در کتاب «صفات شیعه» از شیخ صدقه، در این زمینه احادیث بسیاری ذکر شده است.

امروز سی و یکم مرداد مصادف با بیست و پنجم شوال سالروز شهادت امام جعفر صادق(ع) است؛ معصومی که فرمود: «من امام کسی هستم که از من پیروی کند».

پیروان و شیعیان ائمه معصومین(ع) زمانی می توانند خود را شیعه راستین و پیرو واقعی بدانند که به دستورات آنان جامه عمل پوشانده و به فرموده امام صادق(ع) زینت امامان خود باشند.

آن حضرت خطاب به شیعیان فرمود: ای گروه شیعه، زینت ما باشید نه باعث ملامت و سرزنش ما، با مردم نیکو سخن بگویید و زبانتان را حفظ کنید و آن را از زیاده روی و زشت گویی بازدارید.

ابو اسامه بن زید یکی از یاران امام ششم می گوید: امام صادق(ع) فرمود سلام مرا به هر کسی که پیرو ماست و به گفته های ما گوش می کند، ابلاغ کن و از طرف من بگو که شما را به پرهیزکاری در دینتان، و تلاش و کوشش در راه خدا، و راستگویی و امانت داری و سجده های طولانی و نیکو همسایه داری سفارش می کنم.

امام ششم در ادامه فرمود: زیرا هر گاه کسی از شما در دینش ورع داشته باشد و راست بگوید و امانت را رد کند و اخلاقش را با مردم نیکو گرداند، مردم می گویند «این، جعفری مذهب است و این، مرا شادمان می سازد و از بابت آن شادمان می شوم» و می گویند «این است روش ادب و تربیت جعفر صادق»، ولی اگر برخلاف این باشد، گرفتاری آن به من می رسد و گفته می شود که این هم اثر تربیتی اوست!

امام صادق (ع) در روایتی دیگر به شیعیان سفارش کردند: با رفتارتان دعوت کننده دیگران باشید تا آنان از شما پرهیزکاری و تلاش و نماز و نیکی بینند که این، بیشتر دیگران را دعوت می کند.

ایشان همچنین حفظ نماز و اسرار و مواسات (به هم کمک کردن) را از ویژگی های پیروان خود دانسته و فرمود: شیعیان ما را در سه وقت امتحان کنید؛ در وقت نماز که چگونه بر آن محافظت می کنند، در نزد اسرار آنها که چگونه آن را از دشمنان ما حفظ می کنند و در نزد اموالشان که چگونه بوسیله آن با برادران خویش همدردی می کنند.

همچنین امام صادق(ع) به شیعیان سفارش کردند تا عفت و حیا را سرمشق خود سازند و فرمود: همانا شیعه علی(ع) کسی است که عفت شکم و دامن دارد، تلاشش زیاد و عملش برای خدا باشد و امید ثواب از او داشته باشد و از عقابش بترسد. پس اگر چنین افرادی را دیدی آنها شیعیان جعفر(ع) می باشند.

در روایتی دیگر امام صادق (ع) اینگونه شیعیان را خطاب کردند: ای گروه شیعه، زینت ما باشید نه باعث ملامت و سرزنش ما، با مردم نیکو سخن بگویید و زبانتان را حفظ کنید و آن را از زیاده روی و زشت گویی بازدارید.

هشتمین معصوم(ع) درباره صفات شیعیان فرمود: کسی که به زبان (شیعه بودن را) اظهار کند و در رفتار مخالف ما و رفتار ما باشد؛ از شیعیان ما نیست؛ شیعه کسی است که با زبان و قلبش موافق ما باشد و از آثار ما پیروی نماید و طبق رفتار ما رفتار کند.

همچنین آن حضرت گروهی را مورد لعن و نفرین قرار داده و فرمود: گروهی خیال می کنند که من امام آنها هستم. به خدا قسم من امام آنها نیستم. نفرین خدا بر آنها باد. (زیرا) هر گاه رازی را پنهان می کنم؛ آنها آشکار می کنند. من می گویم چنین و چنین است و آنها می گویند چنین و چنان اراده کرده است. همانا من امام کسی هستم که از من پیروی کند.

ایشان در روایتی دیگر فرمودند: دروغ گفته است کسی که می پندارد از شیعیان ماست ولی چنگ به ریسمان دیگران می زند.

زمانیکه گروهی از شیعیان در نزد امام صادق(ع) مورد تعریف و تمجید قرار گرفتند، آن حضرت پرسید «عیادت ثروتمندان آنها از فقرا چگونه است؟» گفته شد که کم است و امام سووال کردند «دیدن و سر زدن ثروتمندان آنها از فقرا چگونه است؟» که عرض کردند اندک است و آن حضرت پرسیدند «کمک کردن ثروتمندان آنها نسبت به فقرایشان چگونه است؟» گفتند که شما اخلاقی را بیان می کنید که نزد ما کم است و امام در کمال تعجب پرسیدند «پس چگونه آنها خود را شیعه می پندارند؟»

ششمین امام شیعیان که کنیه او ابو عبدالله و لقب مشهورش صادق است، القاب دیگری نیز از جمله «صابر»، «طاهر» و «فاضل» دارد.

ولادت این امام هفدهم ربیع الاول سال 83 هجری بود، اما برخی مورخان ولادت آن حضرت را در سال 80 نوشته اند.

از آغاز ولادت تا هنگام رحلت این امام بزرگوار، 10 نفر از امویان به نام های عبدالملک پسر مروان، ولید پسر عبدالملک(ولید اول)، سلیمان پسر عبدالملک، عمر پسر عبدالعزیز، یزید پسر عبدالملک(یزید دوم)، هشام پسر عبدالملک، ولید پسر یزید(ولید دوم)، یزید پسر ولید(یزید سوم)، ابراهیم پسر ولید و مروان پسر محمد و دو تن از عباسیان بر حوزه اسلامی حکومت داشته اند.

آغاز امامت امام صادق(ع) با حکومت هشام پسر عبدالملک و پایان آن با دوازدهمین سال از حکومت ابوجعفر منصور(المنصور بالله) مشهور به «دوانیقی» مصادف بوده است.

امام جعفر صادق (ع) 31 سال و به روایتی 34 سال در کنار پدرش امام باقر(ع) بوده است. روایت های رسیده از آن حضرت در مسایل مختلف فقهی و کلامی، مجموعه ای گسترده و متنوعی است و بر همین اساس مذهب شیعه را مذهب جعفری خوانده اند.

امام صادق(ع) را از آن جهت «شیخ الائم» گفته اند که در میان ائمه معصومین(ع) بیشترین عمر را داشتند و مدتی زندگی آن حضرت 65 سال بود.

سرانجام «منصور دوانیقی» با نقشه و دسیسه خود آن حضرت را مسموم کرد و امام صادق (ع) در 25 شوال سال 148 هجری به شهادت رسیدند. قبرستان بقیع در شهر مدینه مدفن آن امام بزرگوار است.